

LEVELEZÉS.

Egyházi élet a M. unit. egyházkörben.

Nyomát, 1882. aug.

Míg mások a mindennapi élet fáradsalmaitól, avagy unalmától a fürdők regényes völgyei közé vonulva, gondnélküli napokat töltenek, addig mi lelkészekül egyhangu életünk felüdülését egyházunk, s így édes miénk ügyei feletti tanácskozás alkalmával egymásközi szívélyes collegialis viszonyban, barátságban találjuk fel.

Mint testvérek, kiket az élet körülményei szétszórtak a nagy világba, a viszontlátás alkalmával a szívélyes üdvözléseknek áldoznak egy pár órát — úgy mi is vidéki lelkészek, kik egy közös központban nyertük szellemi kiképzetésünket, onnan széledtünk el a nagy világba, midőn évenként évi közgyűlésünk megtartására összegyűlünk mindnyájan, kik egyházunk szolgálatára szenteltük életünket, mint ugyanazon zászló alatt küzdő harcosok egy néhány órát a barátságos ismerkedésre szentelünk. Ismerkedésünk tanúságos képét szemlélhettük Ny.-Szt.-Mártonban július 3. 4. és 5-én tartott évi közgyűlésünk alkalmával is. Kicsiny sergünken nagyon meglátszott a sors és élet változandósága, némelyeket a halál ragadott ki soraink közül, más szerető élettársát vesztette el, másiknak nagy igyekezettel és fáradsággal összegyűjtött vagyona semmisített meg a pusztító tűzvész által, a másiknak helyét új váltotta fel.

A barátságos órák után, melyekben egymás örömét és bánatát megosztottuk, következtek a hivatalos teendők, melyekről a következőkben írhatok.

Július 4-én reggel isteni tiszteletet tartottunk, s mind a mellett is, hogy hiveink szorgos nyári munkával voltak elfoglalva, a szt.-mártoni terjedelmes nagyságu templomunk meglehetősen megtelt hallgatókkal. A papság hivatásához méltó komolysággal egészen papi díszben vonult be a templomba; az iskolás gyermekek pedig felöltve ünneplő ruháikat, szép rendben, „Hiszek és vallok egy Istent“ énekelve, a hol egyh. beszédet e sorok írója tartott Szt. Pál Eféz. IV. r. 14—15 v. alapján.

Tárgysorozatunkban legfontosabb és legnagyobb horderővel bíró a régóta üresedésben levő jegyzői szék betöltése volt, melyet a köz-öröm és várakozásnak megfelelőleg töltöttünk be Rédiger Géza szabédi lelkész aa. megválasztásával, ki is általános többséget nyerve, lelkes „éljenzések“ között azonnal elfoglalta jegyzői székét. Benne körünk e szerencsés választás által egy elismert tehetségű, lelkes és ügybuzgó hivatalnokot nyert. Szép, de terhes és csaknem minden anyagi haszon nélküli hivatali munkálkodására sikert kívánva, adja

az ég ura, hogy szép tehetségét e tekintetben is számtalan éven át körünk s így egész egyházunk előhaladására és virágzására fordíthassa.

Köri gyűlésünk megemlékezett f. évi ápril 24-én elhunyt, érdemekben megőszült, nyugalmazott esperes, tisztelendő Farkas György urról is, kinek t. Kelemen Albert k. esperes szépen kidolgozott életrajzát olvasta fel, melyet a gyűlés jegyzőkönyvbe igatni határozott.

Nevezetes tárgy volt még a tanügy. Szt Mártoni Kálmán a köri tanügyi bizottság jegyzője és előadója terjedelmes jelentést tett tanügyünk állapotáról, melyben örömmel constatálta, hogy e téren a multévihez képest haladás észlelhető, mit azon czélszerű intézkedésnek tulajdonít, a mely szerint kezeltetik körünkben a tanügy állapota, a minek életrevalósága mellett bizonyít az is, hogy E. K. Tanácsunk által egész egyházunkra nézve elfogadtatott.

Még volna egy felemlítést érdemlő ügy „a könyvtár egyeslet“, de miután ennek működéséről semmi felvilágosítást nem nyerhettem, csupán annyit irhatok: hogy könyvtárunkat M.-Vásárhelytt tartjuk egyház körünk szélén, könyvtárnokunk egy világi ügyvéd, a mi nézetem szerint helytelen intézkedés. A könyvtárnak a központban kellene állani, kezelné egy arra hivatott szakember. Az is érthetetlen, hogy miért nem vitetett keresztül ennek oly annyira szükséges és ohajtott reorganisatioja, de remélem és várom, hogy e tekintetben is a mi késik, nem mulik.

Ime ezekben voltam bátor a t. szerkesztőség szives engedelmeiből egyházi életünknek halvány rajzát feltüntetni, megmutatni ez által, hogy mi is még élünk, élni és virágoztatni akarjuk egyházunkat is.

Nagy János.

IRODALMI ÉRTESÍTŐ.

Husz vasárnap délutáni beszéd Hopps P. J.-tól (Twenty Sunday Afternoon Addresses).

E könyv a multkor jelzettel egy időben jelent meg, de a mint bevezetéséből kitűnik, mind keletkezése, mind célja elüt amazétól némi részben. Ezt egyik legtevékenyebb angol unitárius pap állította össze oly előadások után, a melyeket hiveinek vasárnap estvéneként népszerű nyelven tartani szokott. Tárgyai részint a mindennapi életből, részint a bibliából vannak véve. Meglepő ügyességgel vannak felhasználva benne egyes kis történetek. XVIII-ik: „A hit sokféle. de a vallás csak egy“. Téves felfogás, hogy volna katholikus, protestans, vagy unitárius vallás, mivel e nevek csak hitelveket jeleznek. A vallás nem hitnézet, hanem a szellemnek ama gerjedelme, a mely a legfőbb lény iránti tisztelet, szeretet és hálában nyilvánul. Hitnézet a vallásról alkotott vélemény s következőleg nagyon sokféle lehet, mig vallás csak egy van. E czikk tárgya a különböző hitnézetek ismertetése érdekes példákkal illusztrálva. Az író célja az volt, hogy mig hiveit mulatságosan foglalkoztatja, egyszersmind tanítsa meg a nevezetesebb vallási elvekre az Istenről, Jézusról, az emberről, az év egyes nevezetes napjairól stb.

B. Gy.